

CICHUCHNO (8) *av*

o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. cichuchny.

Dem. i intens. od „cicho”:

1. *Niegłośno, bezgłośnie* (1) : Ták piękność wyflawiały fłodziuchnémi słowy: A ia/ bym wżytko słyszal/ nákládałem głowy. Cichuchno było zátym *PudłFr* 68.

2. *Bez rozgłosu, spokojnie* (2) : á wiernemu chocia nic nie słysz od cyebie/ ále ćichuchno podař mu rękę swoię z miłofierdzyem swoim *RejPos* 227; Inni niech ięzykiem sieką/ lub rękómá/ Ia sobie śiadę ćichuchno domá *RybGęśli* B3v.

3. *Pokornie, skromnie, potulnie* (2) : *BielSat* H2; Wdzięczność zá nią ćichuchno tuř sye wżędy wlece. *PudłFr* 70.

4. *Tajemnie, skrycie, po kryjomu, zdradliwie* (3) : thedy sie go nawięcey strzedz potrzebá: á nie ináčey iáko onego robaká iádowitego niedźwiadká/ czo pirwey ćichuchno przeliže/ á pothym bárzo řzkodliwie vkąši. *RejZwierc* 49v; A potym Anyoł ćichuchno przydybawřzy do onego człowieká świętego/ pchnął go nogá że z oney řrogiey řkáły řpadł nádoł *RejZwierc* 175; *MycPrz* I B2v.

Synonimy: 2. pokorniuchno, spokojniuchno.

Cf **CICHUCZEŃKO, CICHUCZKO, CICHUSIEŃKO**

MM